Incautaciones comunicadas y rutas de tráfico de comprimidos de "captagon", 2013–2017

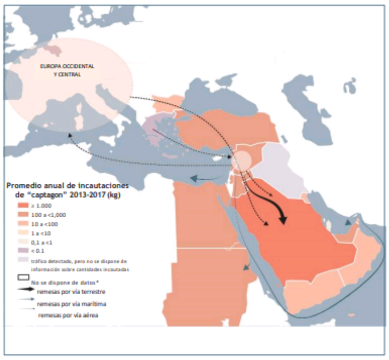

PsicotrÃ³picos, narcotrÃ¡fico e terrorismo xihadista

Description

Porto de Salerno (Italia), 01 de xulio de 2020. Efectivos do GICO (Gruppi dâ??Investigazione sulla CriminalitÃ Organizzata) da Guardia di Finanza de NÃ¡poles incÃ¡utanse dun cargamento de estupefacientes dunha magnitude non coÃ±ecida ata a data. InterceptÃ¡ronse perto de 84 millÃ³ns de pÃlulas cun peso de 14 toneladas dunha sustancia denominada captagon. No comunicado de prensa da Guardia di Finanza recÃ³llese, citando Ã¡ DEA (Drug Enforcement Administration) estadounidense, que o Daesh produce esa sustancia nos territorios nos que aÃnda mantÃ©n influencia e controla a sÃºa venda.

Porto de Salerno (Italia), 01 de xulio de 2020. Efectivos do GICO (Gruppi dâ??Investigazione sulla CriminalitÃ Organizzata) da Guardia di Finanza de NÃ¡poles incÃ¡utanse dun cargamento de estupefacientes dunha magnitude non coÃ±ecida ata a data. InterceptÃ¡ronse perto de 84 millÃ³ns de pÃlulas cun peso de 14 toneladas dunha sustancia denominada captagon. No comunicado de prensa da Guardia di Finanza recÃ³llese, citando Ã¡ DEA (Drug Enforcement Administration) estadounidense, que o Daesh produce esa sustancia nos territorios nos que aÃnda mantÃ©n influencia e controla a sÃºa venda.

O actualmente non tan efectivo aparato propagandÃstico dos xihadistas referiuse Ã¡ nova no nÃºmero 242 do seu semanario en Ã¡rabe al-NabÄ•â??. A publicaciÃ³n do Daesh exteriorizaba a sorpresa da organizaciÃ³n ao asocialos co carregamento de drogas interceptado. Achacaba esa circunstancia a un intento das autoridades italianas para encubrir a personas de relevancia implicadas no feito e responsabilizaba ao rÃ©ximen de Bachar al Assad do trÃ¡fico desta sustancia tamÃ©n coÃ±ecida, dunha maneira un tanto efectista, coma a â??*droga dos xihadistas*â?•.

O captagon (ou biocapton) ten coma principio ativo a fenetilina, un derivado da teofilina e da anfetamina con potentes efectos estimulantes, cuxa producciÃ³n escomezou no 1961 a farmacÃ©utica alemana Degussa AG. Nos seus estadios iniciais foi destinada ao tratamento de menores con dÃ©ficit de atenciÃ³n por hiperactividade, depresiÃ³n e narcolepsia. Ao elevar a presiÃ³n arterial coma as anfetaminas, tamÃ©n se destinou ao tratamento de enfermos con patoloxÃas cardÃacas.

O captagon produce no organismo a supresiÃ³n do apetito, un aumento da enerxÃa e a desapariciÃ³n da sensaciÃ³n de cansazo. Estes efectos manifestÃ¡nse poucos minutos despois do seu consumo e mantense ao longo dun perÃodo de tempo de entre 10 e 12 horas. A partires da dÃ©cada de 1980 descartouse seu uso mÃ©dico e prohibiuse debido fundamentalmente Ã¡s sÃºas propiedades adictivas.

O espazo de maior implantaciÃ³n desta droga Ã© o norde de Ã•frica e, por riba de todo, os paÃses da penÃnsula arÃ¡biga.

Incautaciones comunicadas y rutas de tráfico de comprimidos de “captagon”, 2013–2017

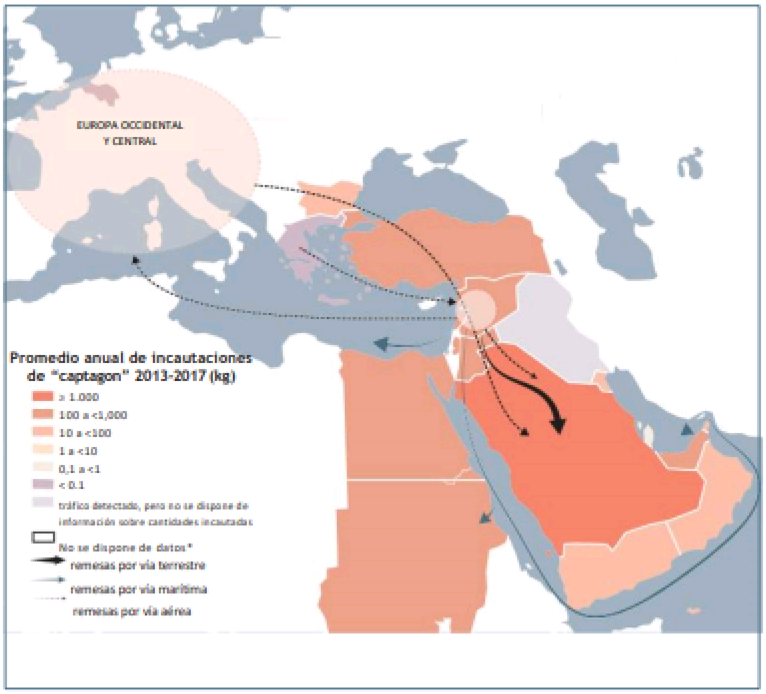

No trÃ¡fico de captagon chegou a estar implicado ata un membro da familia real saudÃ. O prÃncipe Abdulmohsen bin Walid bin Abdulaziz e outros catro acompaÃ±antes foron detidos o 23 de novembro do 2015 no Aeroporto Internacional Rafik Hariri de Beirut cuando Ãan voar con destino Ã¡ localidade de Hail, ao norde da Arabia SaudÃ. A bordo do aviÃ³n atopouse cocaÃna e dÃºas toneladas de captagon no que supuxo a maior operaciÃ³n contra o narcotrÃ¡fico desa sustancia llevada a cabo no aeroporto libanÃ©s

O val da Bekaa, no LÃbano, o sul da TurquÃa e o norde da Siria, son zonas nas que se elaboraba e distribuÃa o captagon moiuto antes de que estalase no 2011 o conflito civil sirio. Nunha informaciÃ³n da axencia Reuters, datada en xaneiro do 2014, citÃ¡base a un traficante de drogas do val da Bekaa quen afirmaba que a producciÃ³n no LÃbano experimentara un descenso do 90 por ciento dende o ano 2013 atribuÃndo esta caÃda a que parte da producciÃ³n poderÃa terse desprazado a territorio sirio.

Pola sÃºa posiciÃ³n xeogrÃ¡fica, Siria foi perante moito tempo un sitio de paso para cargamentos de droga destinados a Xordania, Irak e os paÃses do Golfo que tiÃ±an orixe en distintos puntos de Europa, TurquÃa e LÃbano. O estoupido da guerra civil trouxo outras derivadas coma o enfeblecemento, ou directamente a desapariciÃ³n, das estruturas estatais co conseguiente incremento da porosidade das sÃºas fronteiras. Todo isto nun entorno emerxente dunha variada poliarquÃa armada non estatal.

No marco da 32Âª Conferencia Internacional de Loita contra as Drogas celebrada en Cartagena de Indias (Colombia), Yuri Fedotov responsable da Oficina das NaciÃ³ns Unidas contra a Droga e o Delito (UNODC), sinalou que os talibÃ¡ns afganos e os xihadistas na Ã•frica occidental, o Sahel e Medio Oriente estaban tendo beneficios do trÃ¡fico de drogas. Este obterÃase de maneira directa ou tamÃ©n indirectamente a travÃ©s do cobro de impostos por permitir esa actividade. Fedotov apuntou que tanto o Daesh coma Jabhat Al Nusra (actualmente denominada Hayâ??at Tahrir al-Sham) facilitaban o contrabando de precursores quÃmicos precisos para a producciÃ³n de Captagon.

A relaciÃ³n do xihadismo e o narcotrÃ¡fico non Ã© un fenÃ³meno novo. Sirva coma exemplo que os terroristas chechenos, facendo uso dos contactos obtidos por Shamil Basayev (1965-2006) no AfganistÃ¡n estableceron redes de trÃ¡fico de heroÃna. Pola sÃºa banda, o Movimento IslÃ¡mico do UzbekistÃ¡n, vinculado ao Daesh, colaborou cos talibÃ¡ns efectuando labores de protecciÃ³n das redes de trÃ¡fico de drogas ademÃ¡is de facilitarlles os recursos necesarios para a elaboraciÃ³n de heroÃna procedentes da China e de Rusia. Como contrapartida, seus militantes obtiÃ±an entrenamento e refuxio.

Al Qaeda tampouco foi allea a este fenÃ³meno. No ano 2000 seu lÃder, Osama Bin Laden, comprou unha importante porciÃ³n dos stocks de opio existentes no AfganistÃ¡n antes de que os talibÃ¡ns prohibisen o cultivo da adormideira. Tres anos despois, as forzas armadas dos Estados Unidos asaltaron unha embarcaciÃ³n no Golfo PÃ©rsico que portaba un cargamento de opio valorado en mÃ¡is de tres millÃ³ns de dÃ³lares. Na mesma operaciÃ³n foron detidos dous terroristas vinculados a Alâ?•Qaeda.

En xunio do 2018 a Combined Joint Task Force Operation Inherent Resolve mediante un comunicado de prensa anunciaba a destrucciÃ³n dun alixo incautado perto da ciudade siria de At Tanf en maio dese mesmo ano. A operaciÃ³n foi executada por Jaysh Maghawir al-Thawra (MaT), milicia encadrada na CoaliciÃ³n. O alixo, cuxa propiedad foi atribuÃda ao Daesh, estaba composto por mÃ¡is de 300.000 pÃlulas de captagon cun valor no mercado negro duns 1.400 millÃ³ns de dÃ³lares (uns 1.180 millÃ³ns de euros). Segundo o comunicado: â??*A pesares da apariencia de pureza islÃ¡mica o Daesh, seus criminais terroristas son coÃ±ecidos consumidores e traficantes de drogas*â?•.

A relaciÃ³n entre estimulantes e o campo de batalla ven de moi lonxe. Os hoplitas gregos consumÃan opio misturado con viÃ±o, os vikingos cogumelos alucinÃ³xenos e os guerreiros zulÃºs, *dagra*, unha variedade do cannabis por citar tres exemplos. O emprego de drogas con fÃns tÃ¡cticos seguiu, e segue, vixente. Na II Guerra Mundial os combatentes de tÃ³dolos bandos consumÃan anfetamina, chegando os nazis a experimentar cunha droga, a DI-X, coa que buscaban facer invencÃbeis aos seus soldados. Estaba composta por metanfetamina, cocaÃna e un opiÃ¡ceo. Esta sustancia foi probada en campos de concentraciÃ³n e nunca chegou a ser administrada Ã¡s tropas. MÃ¡is recentemente, exÃ©rcitos coma o francÃ©s e el estadounidense facilitaron Ã¡s suas tropas comprimidos de modafinil unha sustancia que inhibe o sono e os sÃntomas de fatiga durante 72 horas.

Precisamente a resistencia ao cansanzo, e tamÃ©n Ã¡ fame, foi posta a proba polos dez integrantes do comando do grupo xihadista asentado en PakistÃ¡n Lashkar-e-Taiba que perpetraron unha serie de atentados na cidade india de Mumbai en novembro do 2008. Mediante o emprego de artefactos explosivos e fusÃs de asalto, os terroristas executaron unha serie de ataques coordinados contra un centro xudeo, un restaurante, un hospital, unha estaciÃ³n de tren e dous hoteis. A consecuencia diso, foron asasinadas 164 personas e feridas outras 308. Os xihadistas lograron resistir Ã¡s forzas de seguridade ao longo de case 60 horas. Segundo fontes indias, na escea dos atentados foron atopadas xiringas que contiÃ±an restos de cocaÃna e LSD. No sangue dos terroristas detectÃ¡ronse trazas de drogas asÃ coma de esteroides, sustancia que farÃa mÃ¡is levadeiro o intenso entrenamento ao que terÃan sido sometidos antes de executar a cadea de atentados.

No 2015, Daveed Gartenstein-Ross, experto en terrorismo xihadista en The Foundation for Defense of Democracies (FDD), sinalaba : â??*Al Qaeda en Irak, que Ã© o antecesor do ISIS, era coÃ±ecida por ter combatentes que tomaban anfetaminas que lles permitirÃan soportar a dor ao sufrir impactos de bala*â?•. Neste sentido, un informe (2016) de Global Initiative against Transnational Organized Crime, recolle que con frecuencia nos cadÃ¡veres de terroristas de Daesh foran atopadas bolsas con pÃlulas no seu interior. AdemÃ¡is, suliÃ±aba os esforzos do â??califatoâ?• por facerse con opiÃ¡ceos sintÃ©ticos coma o tramadol para o seu emprego no campo de batalla xa que suprime a dor e aumenta a capacidade fÃsica.

Para Paul Rexton Kan, profesor da Escola de Guerra do ExÃ©rcito dos Estados Unidos, o consumo de drogas facilita unha serie de ventaxas aos grupos xihadistas xa que fainos mÃ¡is proclives a cometer todo tipo de atrocidades. Iso contribÃºe a reforzar a sÃºa macabra reputaciÃ³n na psique daqueles aos que se enfrontan. AdemÃ¡is, ao suministrar sustancias deste tipo a menores de idade, ou incluso a meniÃ±os, facilÃtase a su conversiÃ³n en instrumentos letais incapaces de calcular o risco para as sÃºas propias vidas cando son dirixidos aos combates.

Segundo un informe (2019) do European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), dun total de 69 xihadistas que participaron en atentados en chan europeo no periodo comprendido entre os anos 2012 e 2017, ao menos cinco terroristas, o que supÃ³n un 7% do total, tiÃ±an consumido psicotrÃ³picos nos dÃas ou horas previos a perpetraciÃ³n dos ataques.

No CorÃ¡n defÃnese o alcol coma procedente da â??*actividade de SatanÃ¡s*â?• co fin de suscitar â??*a enemistade e o odio* â?• para alonxar aos creentes â??*do recordo de Deus*â?• (1) polo que o seu consumo estÃ¡ taxativamente prohibido, non sendo tan explÃcito con outras sustancias.

AsÃ, a finais do sÃ©culo VII e comezos do VIII, introduciuse o consumo de hachÃs entre os musulmÃ¡ns coincidindo coa expansiÃ³n dos mongoles liderados por Genghis Khan. Cando a sociedade musulmana empezou a sufrir as sÃºas nocivas

consecuencias, eruditos relixiosos comezaron a establecer analoxÃas entre o seu consumo e o do alcol. O prestixioso teÃ³logo Ibn Taymiyya, con frecuencia citado tendenciosamente polos xihadistas, indicaba: â??*En canto ao hachÃs o tÃ³xico maldito, Ã© similar aos outros tÃ³xicos, e tÃ³dolos tÃ³xicos estÃ¡n prohibidos (haram) por consenso acadÃ©mico*. [â?¦] *O consumo de intoxicantes estÃ¡ suxeto a castigos corporais (hadd)*â?•.

A diferencia do alcol, no CorÃ¡n non hai referencias especÃficas a estas drogas, habendo por contra evidencias do emprego das mesmas nos primeiros tratados de medicina do periodo islÃ¡mico. Os mÃ©dicos gregos xa recomendaban o uso do cannabis, ao igual que o do opio, cando existÃa unha necesidade terapÃ©utica. Estas sustancias non se fumaban senon que se introducÃan no organismo por vÃa oral ao crerse que facilitaba a dixestiÃ³n asÃ coma a â??claridade dos pensamentosâ?•. Na sÃºa obra â??Libro do Canon da Medicinaâ?• (*Kitab al Qanum fi al Tibb*) o mÃ©dico persa Al-Husayn ibn Abdullah ibn SÄ«nÄ• (980â??1037), comÃºnmente coÃ±ecido coma Avicena, recomendaba o hachÃs como analxÃ©sico efectivo para as cefaleas cuando o opio non facÃa efecto.

Esta interpretaciÃ³n, a do consumo por cuestiÃ³ns mÃ©dicas e por ende de urxencia, tene unha particular relevancia xa que poderÃa encaixar no principio de *Zarurat*, vocablo Ã¡rabe cuxa traducciÃ³n Ã© â??necesidade ou emerxenciaâ?•. Este principio pode ser interpretado coma un permiso para a realizaciÃ³n de actos xeneralmente prohibidos se existisen razÃ³ns de suficiente entidade e fosen Ãºtiles para a supervivencia dunha persoa, suposto que se contempla no CorÃ¡n(2). Outras citas corÃ¡nicas, sosteÃ±en o concepto de *Taquiyya*, o rexeitamento aparente Ã¡s prescripciÃ³ns relixiosas en base a un estado de necesidade(3).

Abundando no concepto de necesidade, unha interpretaciÃ³n do dereito islÃ¡mico permiten a xustificaciÃ³n da comisiÃ³n dalgunha actividade delictiva mediante a aplicaciÃ³n de conceptos coma que â??*as prohibiciÃ³ns se volten permisibles por necesidadeâ?•*. O dereito islÃ¡mico tamÃ©n recolle o principio de *Maslahah*, segÃºn o cal, en funciÃ³n de circunstancias particulares, Ã© posible permitir algo prohibido se iso beneficia Ã¡ comunidade.

Na propaganda do Daesh tamÃ©n se atopan referencias Ã¡s drogas. No nÃºmero dous da revista Dabiq, publicada en xulio do 2015 recÃ³llese, na sÃºa pÃ¡xina nÃºmero 41, coma a â??policÃa islÃ¡micaâ?• detivera ao maior traficante de drogas de WilÄ•yat Homs (a provincia de Homs na Siria). Na pÃ¡xina inmediatamente anterior reprodÃºcese a imaxe da porta de entrada de The State Company for Drug Industries and Medical Appliances situada ao norde da cidade iraquÃ de Mosul na que ondea a bandeira do â??califatoâ?•. Un breve texto glosa a captura das instalaciÃ³ns na que foron intervidos unha gran cantidade de suministros mÃ©dicos e fÃ¡rmacos, sen especificar de quÃ© tipo, asegurando que estos serÃan empregados para â??*as necesidades mÃ©dicas dos musulmanes*â?•.

Nun vÃdeo difundido en decembro do 2017 co tÃtulo â??Failing Your State 2â?• o narrador conta coma os xihadistas desprazados a zonas de conflicto proviÃ±an de comunidades nas que o â??*comportamento desviado*â?• era algo habitual. A grabaciÃ³n establecÃa tres categorÃas de individuos: aqueles cuxa prioridade era a obediencia a Deus; os que apenas practican a relixiÃ³n e os que se adican aos praceres da vida en lugar da adoraciÃ³n divina.

A relaciÃ³n xihadismo-consumo de drogas e/ou narcotrÃ¡fico poderÃa parecer a priori unha situaciÃ³n contra natura toda vez que un dos selos de identidad desta manifestaciÃ³n fenomenolÃ³xica do terrorismo Ã© unha rigorista, e distorsionada, interpretaciÃ³n da relixiÃ³n musulmana, que Ã© contraria a este tipo de conductas. Esta cuestiÃ³n non parece tan creara a la luz dos feitos, circunstancia que poderÃa explicarse mediante o binomio redenciÃ³n-supervivencia.

No primeiro caso, a propaganda do Daesh mediante o bombardeo continuo de material adicado a mostrar o â??califatoâ?• coma terra de promisiÃ³n, e de redenciÃ³n, favoreceu o desprazamiento ao territorio que tiÃ±a baixo seu control a individuos que no seu pasado recente terÃan tido problemas coas drogas. Sirva coma exemplo o caso dun grupo de mozos do Reino Unido que no 2015 decidiron emprender a â??emigraciÃ³nâ?•. Mentres se atopaban nun piso de seguridade do Daesh na cidade turca de Gaziantep un deles declarou que seus amigos lle dixeron que se incorporarÃan ao â??estado islÃ¡micoâ?• onde impera a Sharia e onde â??*Non haberÃa bebida, drogas nin tentaciÃ³ns*â?•.

No segundo apartado, a supervivencia, ten un gran peso a adaptaciÃ³n do terrorismo xihadista ao teatro de operaciÃ³ns no que actÃºa derivada da constataciÃ³n empÃrica de que, respecto daqueles que considera â??inimigosâ?•, atÃ³pase ninha situaciÃ³n de inferioridade material, humana e financieira. No caso do consumo de drogas para acometer mÃ¡is conveÃ±entemente tanto atentados terroristas coma episodios de combate convencional, a praxis xihadista pode atopar acomodo na sÃºa propia teorÃa.

Segundo Paul Rexton Kan, para os terroristas, o acto de inxerir psicotrÃ³picos para mellorar o rendimento bÃ©lico Ã© permisible xa que estÃ¡ nas antÃpodas de finalidades lÃºdicas ou hedonistas por ter coma meta Ãºltima a consecuciÃ³n de obxetivos de clara inspiraciÃ³n relixiosa. Por iso, â??*o consumo de drogas non Ã© inmoral, senÃ³n sagrado porque axuda a un individuo a vincular o terreal co divino*â?•. AdemÃ¡is como apunta Justin Thomas, profesor asistente de psicoloxÃa e psicoterapia na Universidade Zayed dos Emiratos Ã•rabes Unidos, no caso concreto do captagon, Ã© plausible que os xihadistas non contemplan a sustancia coma â??*unha droga ou un narcÃ³tico porque non estÃ¡ asociado con fumar ou inxectarse*â?•.

A adecuaciÃ³n torticeira dos preceptos da relixiÃ³n islÃ¡mica para a consecuciÃ³n dos seus fÃns foi empregada con profusiÃ³n polo terrorismo xihadista. Principios coma o *Zarutat*, mÃ¡is orientado a saude das persoas, o *Maslahah*, ao beneficio comunitario efectivo, ou a *Taquiyya*, destinada a preservaciÃ³n da fe en Ã©pocas de persecuciÃ³n relixiosa poden ser conveÃ±entemente manipulados pola retÃ³rica xihadista no seu propio beneficio. Non terÃan mÃ¡is que aplicala taxativa â??fÃ³rmulaâ?• do Daesh sobre o *takfir* (anatema) colectivo, segundo a cal certas prÃ¡cticas, todas as que non coincidan coa sÃºa particular doutrina, anulan a condiciÃ³n de musulmÃ¡n dunha persona. Nese punto convÃ©rtese automÃ¡ticamente en *kafir* (infiel). Unha vez asignado este estatus seus bÃ©ns, e a sÃºa propia vida poden ser arrebatados sen contemplaciÃ³ns.

En base a esta lÃ³xica, Anwar al Awlaki, prominente teÃ³logo de Al Qaeda na PenÃnsula ArÃ¡biga (AQAP), eliminado no Iemen en setembro do 2011, defendÃa a legalidade de â??*despoxar aos infieis das sÃºas riquezas en Dar al-Harb*â?•, expresiÃ³n esta Ãºltima que pode ser traducida coma â??morada da guerraâ?•, que Ã© o territorio no que para os terroristas Ã© lÃcita a xihad ata a implantaciÃ³n da Sharia. Al Awlaki, figura tamÃ©n respetada polo Daesh, insistÃa na conveÃ±encia de roubar aos â??incrÃ©dulosâ?• para financiar sÃºas actividades: â??*Queridos irmÃ¡ns: a xihad depende en grande medida do diÃ±eiroâ?• e â??sen riqueza non pode haber xihad*â?•.

No nÃºmero 11 da publicaciÃ³n dixital do Daesh, Rumiyyah, de xulio do 2017, o grupo terrorista, a par que exaltaba a figura dos criminais convertidos en xihadistas, nÃ³tese a tautoloxÃa, alentaba a prÃ¡ctica delictiva para reforzar a xihad. Por iso non serÃa en absoluto descartable canto menos a tolerancia por parte dos xihadistas do narcotrÃ¡fico xa que este reportarÃalles un interrelacionado doble beneficio: recursos financieiros e debilitamiento dos *kufar* (infieis).

Anos antes, o xordano Abu Musab Al Zarkawi lÃder de *Tanzim Qaidat Al Jihad fi Bilad al Rafidayn* (*OrganizaciÃ³n da Xihad no PaÃs dos Dous RÃos*), a filial de Al Qaeda no territorio iraquÃ e que posteriormente convertirÃase no embriÃ³n do Daesh, escribiu unha carta, que foi interceptada no ano 2005, na que solicitaba mÃ¡is diÃ±eiro procedente do narcotrÃ¡fico e menos de donaciÃ³ns con orixen nos paÃses do Golfo .

A pesares do interese despregado na cosmovisiÃ³n do terrorismo xihadista en presentarse a sÃ mesmos coma o paradigma da pureza, o consumo e o comercio de sustancias estupefacientes amÃ³sase como rexeitable de todo punto, na *realpolitik* xihadista parecen tolerarse, cando non fomentarse, ambos supostos. Por cuestiÃ³ns seguramente mÃ¡is estÃ©ticas que Ã©ticas, esta non constitÃºe unha prÃ¡ctica medular deste tipo de organizaciÃ³ns terroristas senÃ³n mÃ¡is ben tanxencial.

Para poder superar as reticencias â??pseudomoraisâ?• que estas actividades poidan supor, o xihadismo, do que o Daesh, Ã© polo de agora o maior expoÃ±ente, non deberÃa ter grandes problemas a hora de atopar subterfuxios na sÃºa manipulada interpretaciÃ³n relixiosa para adornalos aÃnda cunha sorte de pÃ¡tina de â??mandato divinoâ?•. ManipulaciÃ³n teolÃ³xica con interesados obxetivos teleolÃ³xicos.

Neste *status quo* tamÃ©n cabe destacar que serÃa cair nun perigroso reduccionismo circunscribir o fenÃ³meno xihadista a un problema de narcotrÃ¡fico e o dos atentados a unha mera cuestiÃ³n de consumo de drogas. O xihadismo puede recurrir a venda ilegal destas sustancias pero sen deixar de buscar outras vÃas de financiaciÃ³n como â??piadosasâ?• donaciÃ³ns ou a extorsiÃ³n dos habitantes das zonas que ten baixo seu control.

AÃnda que se ten dado episodios da comisiÃ³n de atrocidades por parte de xihadistas que estaban baixo a influencia de sustancias psicotrÃ³picas este non parece un fenÃ³meno xeneralizado. O factor de impulsiÃ³n mÃ¡is potente do terrorista Ã© seu propio convencemento. A alteraciÃ³n da sÃºa escala de valores, na que non precisan a intervenciÃ³n de ningunha droga, permite facerlles crer que crÃmenes gravÃsimos son xustificados polos obxetivos que persiguen.

O â??consumoâ?• do fanatismo por parte dos actores implicados nesta manifestaciÃ³n de terrorismo ocupa o primeiro nivel de perigosidade xa que elimina calquer barreira moral que lles impida implicarse en acciÃ³ns violentas con finalidade letal

en calquiera das sÃºas mÃºltiples variantes.

Ese Ã© o verdadero elemento inspirador de individuos dispostos a matar e morrer, a morrer matando e, o que Ã© pior, a matar morrendo.

Luis Antonio GonzÃ¡lez Francisco.

[1] â??Â¡*Oh os que creedes! Certamente o viÃ±o, o xogo de maysir* (xogo de azar), *os Ãdolos e as frechas* (mÃ©todo adivinatorio) *son abominaciÃ³ns procedentes da actividade de SatanÃ¡s. Â¡Evitadea! Tal vez sexades os benaventuradosâ?•. â??SatanÃ¡s querÃa suscitar entre vos a enemistade e o odio mediante o viÃ±o e o xogo e apartaros do recordo de Deus, da pregariaâ?¦â?•* O CorÃ¡n, azora V (A Mesa), aleias 92-93, en Vernet, Juan, â??El Coranâ?•, Ed Ã?ptima, Barcelona (1999), pp.111-112.

[2] â??*Deus prohibiuvos comer a carne do animal que morrera, o sangue, a carne de marrau e o que se inmolou en nome de outro que non sexa Deus. Quen, forzado, sen intenciÃ³n nen trasgresiÃ³n, coma, non cometerÃ¡ pecado. Deus Ã© indulxente, misericordioso*â?• O CorÃ¡n, azora XVI (A Abella) aleia 116. Vernet, J., pax. 199.

[3] â??*Sobre quen renega de Deus despois da sÃºa profesiÃ³n de fe â??exceptÃºase quen foi forzado pero cuxo corazÃ³n estÃ¡ firme na fe â?? e sobre quen abre seu peito a impiedade, sobre estos cairÃ¡ o enoxo do seu SeÃ±or, e terÃ¡n un terrible tormento*â?•, â??(â?¦) *Di: Â«tanto se ocultades o que hai nos vosos peitos coma si o mostrades, Deus coÃ±ece e coÃ±ece o que hai entre os ceos e a terraÂ»â?¦â?•* O CorÃ¡n azora XVI (A Abella) aleia 108 y azora III (A familia de Imram) aleia 23, en Vernet J., pp. 208 e 23 respectivamente.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Outros

ETIQUETAS

Galicia Terrorismo internacional

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

RelaciÃ³ns Internacionais

Date Created
Abril 22, 2021
Meta Fields

Autoria :	104619
Datapublicacion :	20210422
Subtitulo :	Documento escrito e traducido ao galego por LuÃs Antonio GonzÃ¡lez Fancisco, orixinariamente publicado en castelÃ¡n polo OIET (Observatorio Internacional de Estudios sobre Terrorismo).